

Pædagogisk beretning 2025

Hvis Marlene havde stået her i dag, ville hun sikkert nævne en masse metaforer om at komme godt i havn, at sænke slagskibe, fulde matroser og sikkert også Noah's ark. Men nu er det mig og så skal det handle om fodbold.

For hvis jeg var en fodboldspiller, ville jeg nok have spillet i serie 6, og mest af alt nydt 3. halvleg. Og så ville jeg pludselig fra den ene dag til den anden, blive solgt direkte til udlandet, få en fuldtidsprofessionel kontrakt med Real Madrid og derefter blive udtaget til det danske landshold.

For sådan står jeg her lige nu og skal til at præstere på højeste niveau og har nærmest ikke engang fået købt mine egne fodboldstøvler endnu.

Ja, sådan er billedet af hvordan jeg har det lige nu!

Men jeg glæder mig til at Marlene vender tilbage i startopstillingen og til at træde ind i min rolle som viceleder og give mit bidrag til at løfte Kegnæs Friskole hen mod det vi drømmer om at den skal være.

Og hvor er det så?

Vi drømmer stadigvæk om, at det bliver „in“ at være et positivt barn med ordentlighed i tanke og handling. Vi er på vej og vi mærker når eleverne passer på vores skole, på hinanden og på sig selv.

Vi drømmer stadigvæk om en skole, hvor fagligheden er stærkere, dybere og sjovere. Vi skal mærke at eleverne mener det og de skal ikke mindst mærke at vi mener det.

Vi drømmer stadigvæk om et skoleliv, hvor det er „in“ at være flittig og dygtig. Hvor man godt må stille krav til de mennesker der er omkring én og forvente at blive taget alvorligt.

Og vi drømmer også om et stærkere, mere favnende og levende friskole-fællesskab, hvor frihed, fremsyn, tillid og engagement blomstrer.

Drømmene lever, drømmene er også realistiske og kurven har et opadgående snit, uden at vi er ramlet ind i loftet. På nogle områder er vi tæt på mål, og på andre skal vi have rettet lidt op på taktikken. Men vi glæder os over det der virker og tager kampen op imod resten.

Når vi gør status og kigger ud over skolen, ser vi Lillegrupperne, der danser gennem skolelivet og kalder på mange smil, med deres hudløst ærlige og finurlige tilgang til livet. Ronni og An-nemarie er heldige, og det samme er børnene!

Vi ser Mellemgruppernes mangfoldighed, som er iøjnefaldende og som på de gode dage, holder såvel Betina, som Mette beskæftiget. Her har de ældste mellemgruppeelever, også så småt sat kursen mod Fyrtårnet og de kommende storgrupper.

Vi ser Storgrupperne, der har forladt fællesskabet i hovedbygningen og som er i gang med at skabe en alternativ teenagekultur, med stor friheds- og selvstændighedstrang. Fra den ene dag til den anden, ser de pludselig et nyt menneske i spejlet.

Vi ser Lilleældstegruppen, der klamrer sig til mobilen, som tjekker mest muligt med sit spejlbillede og som øver sig dagligt på at være en god version af sig selv, og som prøver at få hovedet tilbage på sin plads. De søger efter tro og håb på, at de faktisk gør det godt nok!

Vi ser Ældstegruppen, som snart er et færdigt produkt, der også indeholder et helt menneske, som lige om lidt skal ud og prøve kræfter med "det virkelige liv". Vi ser at de kæmper, de høster og de modnes. De VIL gøre det godt og de kommer til at gøre det godt.

Så hvad fungerer?:

Vi udvikler os som personale og gør os konstant mere kompetente:

- hvor Pernille arbejder med "det tænkende klasserum", som skal hjælpe med at fange eleverne og styrke deres selvstændige tænkning.
- hvor Betina har startet "Ordmestrene", som skal hjælpe vores ordblinde bedre på vej, med hjælpemidler, testning og tidlig indsats.
- hvor Ronni nærmer sig afslutningen på sit TR-kursus og samtidigt har startet "Turbo-Dansk" for vores tysksprogede elever, som har udviklet sig til et familiehold, hvor friskolemagen kører for fuld udblæsning.
- hvor jeg selv har været på AMR-kursus.
- hvor Jens dirigerer lektie-cafeen, hvor udfordringer afhjælpes for store og små og hvor de ældste tager ansvar og byder ind.
- hvor Susse tager SFO-tjansen og skaber tryghed og hygge for de kære små i de sene eftermiddagstimer.

Vores kulturrejse har fundet sit nye hjem og Vietnam er dets navn. Vi ser vores ældste elever holde friskolefanen imponerende højt, med værdier som: Åbenhed - venlighed - ordentlighed - respekt - engagement, samt forståelse for Vietnams historie og kultur. Kort og godt: Vi ser det bedste af det de er.

Vi har nu fået lavet et forberedelseslokale, hvor vi som personale kan trække os, når noget skal laves, tilrettes eller optimeres, uden at blive forstyrret af kollegers gode hverdagshistorier og dårlige jokes.

Vi arbejder henimod en 3. lillegruppe, hvor vi lige nu har 12 børn skrevet op til skolestart i 2026.

Vi har løbende arbejdet på forbedringer af indskrivningsprocessen, hvor forældrene bliver hjulpet ind i friskolelivet med information, rammer og støtte fra starten.

Vi har fået igangsat en rigtig god og tryk start for de nye 00. elever, gennem brobygning i marts og april måned og fuld opstart i maj måned, styret med kærlige hænder og hjerte fra Bente og Ditte.

Vi oplever fantastisk energi og omsorg i lærergruppen, hvor både kendte og mindre kendte besøgende på lærerværelset beskriver en fantastisk energi og stemning.

Vi nyder godt af fortællinger om, at nye elever føler sig mødt og respekteret, som hele mennesker og ikke kun for den faglige kunnen.

Vores sprogrejse, som er et af vores faste holdepunkter gennem mange år for lilleældste, som både udvikler sprog, kulturforståelse, personlighed og horisonter.

Lejrture, som nu er flyttet til uge 37, hvor vi satser på at fremtiden kan byde på nogle flere spændende skolebyt på kryds og tværs.

Fondegruppen, som på magisk vis, skaffer midler til at optimere og udvikle vores skole.

Vores hest og føl-projekt fungerer og justeres løbende, så vi både øver os i at være rollemødder og skaber tryghed og fællesskabsfølelse for de nye små friskole-elever.

Vi har fået startet et nyt elevråd op, som stadigvæk er nyt og grønt, men som skal vokse og blive en større del af vores friskole, med det medansvar og medindflydelse det giver for vores elever.

Det der er svært:

Sygdom og vikar-udfordringer har præget skoleåret. Vi oplever samtidig, at det er en udfordring at få tid til alt det, vi ønsker, herunder oprydning, opkvalificering og at kunne varetage den generelle røde tråd på skolen.

Et af vores historiske tiltag, *Penalhuset*, har mistet pusten. Det blev på et tidspunkt besluttet, at det skulle gøres til en årsbog. Men det har desværre ikke gavnet *Penalhuset*, som vi håbede. Så der mangler nye kræfter og jeg er sikker på, at vores kære Mikkel vil byde det velkommen.

Barsler og familieførøgelse er en naturlig del af livet. Også på Kegnæs friskole. De seneste overenskomster kalder nu på omsorgsdage til bedsteforældre. Men vi hylder livet og børnene og er nærmest også afhængige af, at der fødes en lind strøm af børn, vel vidende at det giver udfordringer for far, mor og arbejdssted, med barsel og sygedage.

At vores anfører, midtbane-dirigent og skoleleder Marlene er skadet og kræver en skadespause for at vende stærkt tilbage igen.

Det vi håber og drømmer om:

Drømmene er de mål, vi endnu ikke har nået, og som vi gerne vil realisere.

Vi vil fortsat have fokus på ordentligheden i tanke, tale og handling. Vi kæmper imod stærke kræfter i samfundet, i form af fake news, trolde på SoMe, en uransagelig strøm af vrede og et konstant verdenskaos. Men vi giver ikke op.

Vi vil gerne se ind i en fremtidig skole med:

- at seksualundervisning bliver en fast, systematisk del af skolegangen.
- at udskolingselever får et førstehjælpskursus.
- at færdselsundervisning kommer på skemaet.
- at vi udvikler et nyt skolekøkken, et nyt lærerværelse og et ekstra undervisningslokale.
- at vi udnytter de muligheder der er, så vi som personale kan udvikle os gennem kurser.
- at et skolebibliotek kan blive etableret, til inspiration og motivation til læsning.
- at vores udeområde udvikles til at inspirere endnu mere til leg.
- at elevråd og elevdemokrati styrkes. Det tager tid at opbygge en kultur, hvor eleverne oplever, at de gør en forskel.
- at morgensamlingerne bliver endnu bedre, blandt andet med den nye friskolesangbog og flere spændende indslag.
- at SFO-tilbuddet bliver løftet yderligere og med mere sammenhæng og variation.
- at vores smukke musikfestival får størst mulig opbakning og hjælp og forbliver et af vores skoles store tiltag.

Og med det, er det tid til at sige tak.

- Tak til mine dejlige kollegaer for altid at møde op med et smil på læben og for at være løsningsorienteret. For at rykke sammen i bussen, når vi mærker presset og når vi ved at vi skal præstere. For at skabe masser af friskolemagi.
- Tak til Lissi for at være vores alle sammens mor og have styr på alting og binde det hele sammen.
- Tak til Jens B. for fortsat at hjælpe os alle godt på vej og dele ud af sin erfaring.
- Tak til Åge og Totte for at passe godt på vores gamle skole, organisere rodet og få den til fortsat at skinne.
- Tak til bedsteforældre for at bidrage hvor i kan og ikke mindst byde ind på vores fantastiske torsdagsmad.
- Tak til Peter, vores alle sammens dejlige tilsynsførende, for mange gode år med sparring, gode historier og friskolekærlige øjne.
- Tak til vores altid smilende præst Marlene, som igen i år skal guide vores kommende konfirmander godt på vej i et af livets store spørgsmål.
- Tak til bestyrelsen, for det kæmpe stykke arbejde i laver og de mange timer i lægger i det. Vi mærker at i tager arbejdet alvorligt, at i ønsker skolen det allerbedste og at i har tillid til vi gør vores bedste.
- Sidst men ikke mindst, en tak til alle jer forældre, som er grundlaget for at Kegnæs Friskole kan fungere. Uden jeres indsats, var her ikke nogen skole. Om det er i bestyrelsen, toiletrengøring, arbejdsweekender, osv., er vi afhængige af jeres indsats. Så tak for den.

Så takker jeg personligt for jeres tillid til mig som ny viceleder - både til bestyrelsen, mine kollegaer og jer forældre. Det styrker mig i min overbevisning om, at jeg kan være med til at gøre en forskel.

Så med det, kan jeg nu konkludere, at vi nu er rykket op i superligaen. Vi har fået købt de rigtige spillere, til de rigtige pladser og vi er nu klar til at spille med om medaljerne.

Tak fra mig!